

**J. M. Burdukiewicz, J. Goździk, L.
Seitl, Z. Śnieszko, J. Winnicki**

**Trzebnica, st. 2, gm. loco, woj.
wrocławskie, AZP 75-29/130**

Informator Archeologiczny : badania 26, 6-7

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

poziomy kulturowe. Tworzą je wybitnie odlupkowe inwentarze krzemienne, w obrębie których dominują zróżnicowane morfologicznie, drobne i bardzo drobne zgrzebła (m.in. groszaki) oraz jednostronne, miniaturowe ostrza. Wśród kości zwierzęcych zwracają uwagę silnie zgładzone, regularne fragm. kości długich, pełniące, jak się wydaje, funkcję gładzików. Inwentarze te mieszczą się w mikoko-prądnickiej tradycji kulturowej i pochodzą z cieplejszych faz wczesnego vistulianu.

Badania będą kontynuowane.

Ściejowice, st. 1
gm. Liszki, woj. krakowskie
AZP 103-55/135

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadziły mgr Elżbieta Chochorowska i dr Anna Dagnan-Ginter. Konsultacja gleboznawcza doc. dr hab. Stefan Skiba z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne i Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Czwarty sezon badań ratowniczych. Obozowisko mezolityczne.

Stanowisko 1 (stan. a wg. B. Czapkiewicza — badania w okresie międzywojennym) położone jest na polu E. Sobesto, na zachód od wzniesienia zwanego „Skalka”.

Badania 1992 r. były kontynuacją prac wykopaliskowych prowadzonych w l. 1989–1991. Przebadano obszar 60 m² (poszerzenie wykopów II/89–91), z którego uzyskano ok. 3000 wyrobów krzemienych. Były one wykonane przeważnie z krzemienia jurajskiego podkrakowskiego, pojedyncze okazy — z krzemienia czekoladowego i radiolarytu. Materiał krzemieniany zalegał do gł. 1 m od powierzchni współczesnej, głównie w spągu dolnego poziomu glebowego i w obrębie ciemnego piasku występującego bezpośrednio pod nim (najliczniej na gł. 50–70 cm). Materiał ceramiczny w postaci okruszowej występował w przewodzie w warstwach przypowierzchniowych.

Wśród wyrobów krzemienych wyróżniono m.in. 87 rdzeni i 148 narzędzi (b. liczne zbrojniki zróżnicowane typologicznie). Inwentarz zalegał w układzie bezkrzemienicowym. Reprezentuje on stanowisko podomowe z przydomową pracownią. Uzyskany materiał nie odbiega pod względem typologiczno-technicznym od wydobytego w ubiegłych sezonach, tworząc, jak się wydaje, stosunkowo zwarty zespół mezolityczny pod względem chronologiczno-kulturowym.

Badania będą kontynuowane.

Trzebnica, st. 2
gm. loco, woj. wrocławskie
AZP 75-29/130

Uniwersytet Wrocławski Katedra Archeologii.

Badania prowadzili J. M. Burdukiewicz, J. Goździk, L. Seidl, Z. Śniezko i J. Winnicki. Osadnictwo dolno- i środkowopaleolityczne.

W cegielni na Winnej Górze w Trzebnicy (st. 2) w 1992 r. kontynuowane były badania ratownicze, które objęły ścianę południową zbudowaną z osadów pyłowych o miąższości ok. 7 m, stale podlegającej degradacji. Podczas oczyszczania spągowej części pseudomorfozy po klinie lodowym wykrytych zostało kilkadziesiąt artefaktów i bryłek surowca, które mogły być podniesione w wyniku procesów mrozowych z osadów nad rezydium osadów glacialnych lub obsunęły się ze ścian bocznych klina. Ponieważ kliny lodowe tego rodzaju uważane są za formy, które wykształciły się w osadach pylastych podczas ostatniego zlodowacenia, można sądzić, że zarówno surowiec, jak i artefakty krzemienne są pozostałością po pobycie grupy łowców i zbieraczy, którzy przybyli na Winną Górę przed sedymentacją pyłów, zapewne podczas paleolitu środkowego.

W spągu rezyduum osadów zlodowacenia południowopolskiego przeprowadzono 2 wykopy na krańcu wschodnim i zachodnim dużego skupienia, odsłoniętego częściowo w poprzednim sezonie. Znaleziono w nim kilka ułamków fauny (*Esox* sp.), nieco ponad 200 artefaktów wykonanych z małych odlupków, głównie różnych zgrzebeł, narzędzi zębatych i wnekowych oraz pojedynczych przekłuwaczy i rylców. Należą one najprawdopodobniej do dolnopaleolitycznego kompleksu mikrolitycznego.

Badania będą kontynuowane.

Wiele, st. 33
gm. Mrocza, woj. bydgoskie
AZP 34-34/91

Muzeum Okręgowe w Bydgoszcy

Badania prowadzili W. Mroczyński i P. Olszewski. Obozowisko mezo-
lityczne.

*Literatura: *Komunikaty...*, s. 47-59.

NEOLIT

Annowo, st. 7
gm. Gruta, woj. toruńskie
AZP 30-47/144

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził R. Kirkowski. Osada kultury ceramiki wstęgowej
rytej.

*Literatura: *Archeologiczne badania...*, s. 10, 37-46.

Białośliwie, st. 32
gm. loco, woj. pilskie
AZP 37-30/40

Muzeum Okręgowe w Pile

Badania prowadził mgr Jarosław Rola. Finansowane przez Muzeum
Okręgowe w Pile. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa z ele-
mentami osadnictwa od neolitu do wczesnego średniowiecza.

Stanowisko zlokalizowane jest na skraju wysoczyzny i na krawędzi doliny Noteci (na jej prawym brzegu), na polu ornym na wschód od zabudowań RSP Otylin.

W 5 wykopach o łącznej powierzchni 125 m² zarejestrowano jednolitą warstwę kulturową o miąższości ok. 20 cm, a w jej części spagowej 23 obiekty — w tym 19 dołków posłupowych, fragm. prawdopodobnie 2 zagłębionych obiektów mieszkalnych, jamę gospodarczą i rowek o nieokreślonej funkcji.

W obrębie 3 podstawowych warstw (humus, II warstwa naturalna, warstwa kulturowa) oraz w obiektach zarejestrowano materiały następujących kultur archeologicznych lub okresów chronologicznych: mezolitu?, kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury późnej ceramiki wstęgowej?, kultury pucharów lejkatych, kultury amfor kulistych, kultury ceramiki leśnej?, kultury ceramiki sznurowej, późnego neolitu — wczesnego brązu, kultu-